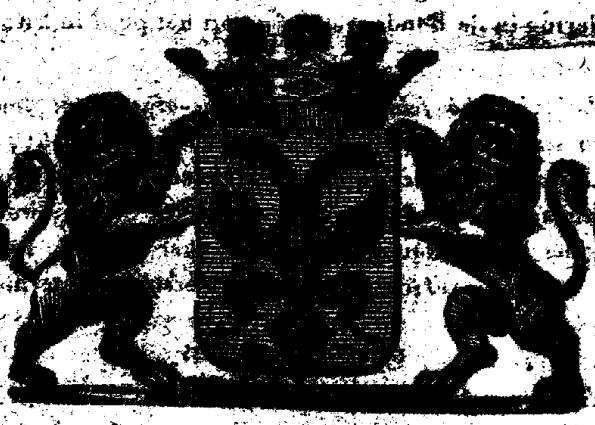

ARNHEMSEHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld wekelijks wordt uitgegeven, is wel op Woensdag, Donderdag, en Vrijdag, is f 5 in de drie maanden.

DINGSDAG 2 MAART.

De prijs der Advertentiën is, van regels, 1.00, en voor elken regel daarvan 20 centen, behalve 35 centen zegelgeld, voor elke plaatsing.

«Waarom nog altijd »kalmer geest-gesteldheid» af tot het herzien onzer geneeskundige staatsregeling?»

Welke de ijver is onzer regering in het regelen der openbare aangelegenheden, kan de geschiedenis onzer geneeskundige staatsregeling aantoonen. Men zal, toehopen wij, wel willen aannemen, dat eene goede inrigting van dit punt van het hoogste belang is. Wat deed men hier?

Na jaren lange verwarring en wanorde, begreep men ten laatste iets te moeten doen, en men nam het gewone middel te baat van hen, die wat willen schijnen te doen zonder werkelijk iets te verrigten. Men riep in 1828 eene commissie, eene vergadering bijeen van de presidenten der onderscheidene provinciale geneeskundige commissiën, »ten einde over de staats-huishoudelijke geneeskundige aangelegenheden en verordeningen te rapport uit te brengen.

Dat rapport werd gedaan, eene concept-wet dientengevolge opgemaakt, doch niet aangeboden, dewijl »de toenmalige minister van binnenlandsche zaken (het is een zijner voorgangers, de heer SCHIMMELPENNINGK, welke het pasquil op zijnen voorganger in eene voordragt aan den koning maakte,) »het meer geraden oordeelde, bij den geest van tegenspraak en onrust, welke alstoen bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal werd opgemerkt, die concept-wet, bij voorraad, »achter te houden, in afwachting van »kalmer geestgesteldheid.»

Die »geest van tegenspraak» schijnt te zijn voortgeduurd tot nu toe. »gesteldheid» gekomen te zijn, welke de ministers van binnenlandsche zaken »geraden oordeelden af te wachten,» ten einde niet de hartstogtelijkheid, tot welke blijkbaar geen ontwerp zoo zeer moest leiden, tot oproer en omwenteling moogt leiden. De heer SCHIMMELPENNINGK benoemde wederom een commissie, die commissie bracht twee rapporten uit, een transigerend en bewimpelend van de meerderheid, een cordaat en doortastend van de minderheid. De zaak wekt algemeene belangstelling; de gebreken van onzen toestand kwamen aan het licht; in meer dan

een krachtig en helder betoog werd onze achterlijkheid aangevoeld. De zaak betrof een te hoog belang der burgerij, zij werd in een te nauw verband met den geheelen toestand van ons onderwijs, dat de dagbladen het zwijgen mochten bewaren. Ook wij namen deel aan den strijd.

De minister van binnenlandsche zaken, in plaats van in die algemeene belangstelling een bewijs van het gewigt der zaak en het dringend eener verbetering te zien, werd huiverig; het scheen geruimen tijd alsof ook hij »het geraden oordeelde bij den geest van tegenspraak »en onrust, welke opgemerkt werd, de »concept-wet achter te houden, in afwachting van kalmer geestgesteldheid.»

Eer paar jaren en meer verlieten eer de minister het waagde met een ontwerp van wet omtrent de uitoefening der takken van geneeskunst te voorschijn te komen. Het groote plan was tot een enkel punt ingekrompen, hetwelk daarenboven eenvoudig was: dat zelfs onze Tweede Kamer met den bestan wil zich niet in staat zag den minister door de aanneming een genoegen te bewijzen. »De geest van tegenspraak» (*ou diable va-t-il se nicher*) was zelfs in den wegens zijn doorlopend zoet gedrag nog laatstelijk tot St. Nicolaas-ridder geslagenen heer MENSCH gevaren.

De minister »oordeelde het toen geraden kalmer geestgesteldheid af te wachten.» De »geest van tegenspraak,» welke zich ook in andere zaken openbaarde, deed hem eindelijk zijn ontslag nemen. Wat zal zijn *volens-volens* opvolger doen? Zal hij zich aan »de tegenspraak» wagen of ook »kalmer geestgesteldheid afwachten?» De toekomst zal het toonen. Groote verwachtingen kondten wij echter het behoud zitting nam: en wel op het punt der geneeskundige staatsregeling het minst, want hier »oral is eene doortastende hand zeer noodzakelijk.

Onze gedachte op dit punt werd op nieuw gewekt, dewijl ons dezer dagen het Fransche ontwerp, op den 15den februarij 11. aan de Kamer der Pairs door den minister van openbaar onderwijs aangeboden, onder de oogen kwam. Dit ontwerp, in dertig artikelen vervat, behandelt slechts het onderwijs en de uitoefening der geneeskunst; doch het trof ons daarin vooral, dat het, eerste artikel reeds voor alle geneeskundigen en

den graad van doctor in de medicijnen vordert. Geen enkele tak der genees- of heekunde mag door iemand ugeoefend worden, »mits die hoedanigheid mist. Ongegradeerde chirurgiën, platte lands-heelmeesters vervallen daardoor, namelijk voor het voortvolg, want artikel 3 handhaaft hen, welke reeds in het bezit van dien titel zijn. Dit punt was ook een van die, omtrent welke bij ons meerderheid en minderheid der commissie van 1841 zich niet verstaan konden. De eersten schenen te denken, dat men met de wetenschap transigeren kon, zoo als men over burgerlijke belangen doet. Bij datzelfde ontwerp wordt den doctoren tevens verboden apothekers te zijn. De vijfde titel handelt over het onderwijs der apothekers en in het laatste artikel wordt bevolen, dat de pharmacopoea alle drie jaren door de faculteiten zal worden herzien, die haar oordeel den minister zullen toezenden. Eeni-ge jaren geleden werd ook op dit punt bij ons eene commissie benoemd; sedert hoorde men van het werk niets meer. Heeft men misschien »geestig geoordeeld »om ook die regeling bij voorraad achter te houden, in afwachting van »kalmer geestgesteldheid?»

Met welk een ijver worden toch de belangen der Nederlandsche burgerij door hare vaderlijke regering behartigd!

Britlandsche berichten.

ITALIË.

Rome, 8 febr. Dingsdag 11. Het de plan de kardinaal *Lambroschini*, *Polloni*, etc. en monsignor *Corbelli-Bianchi* tot eene buitengewone congregatie bijeen, waarin verslag werd gedaan van den stand der »ouderhandelingen met de vorstgenootschapen van »Katholieke kerken over de kerkelijke »statuten, welke van het vorige pontificaat dagteekenden. Uit hetzelfde bleek, dat, wat Rusland betref, eerst nog gewigtige punten moesten worden verhelderd, alvorens men tot een gewenscht resultaat zou kunnen komen, vooral, daar hij nu geen andere dan van die kant voor Rusland in Polen voorgelagen bisschoppen, de pauselijke »apostolering» hebben had. Daar griffioen de vroeger minister van binnenlandsche zaken en mede-arbeider in het ministerie van eerdienst, beter dan iemand anders weten moet, op welke wijze het best aan de klachten der curie kon worden voldaan, ook de medus daarvoor en het handteke regt en in vroegere geschiedenis van Polen voorhanden is, zoo geboort »na hier; dat hoogere bevelen »aan de »kerk hebben voorgeschreven, op welke »wijze de »kerk tot een gewenscht doel zou »raken.

OOSTENRIJK.

Wenen, 23 febr. De nieuwe »verordening» is niet

